

De vaste commissie voor Justitie en Veiligheid heeft een aantal vragen en opmerkingen voorgelegd over de geannoteerde agenda van de informele JBZ-Raad van 12 en 13 juli 2018 (2018Z12997), Verslag van de JBZ-Raad van 4 en 5 juni 2018 (Kamerstuk 32 317, nr. 516), Fiche: Herziening verordening over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven (Kamerstuk 22 112, nr. 2573), Fiche: richtlijn representatieve acties voor de bescherming van de collectieve belangen van consumenten en intrekking van Richtlijn 2009/22/EC (Kamerstuk 22 112, nr. 2582), Fiche: Richtlijn digitalisering oprichting en inschrijving van kapitaalvennootschappen (Kamerstuk 22 112, nr. 2589), Fiche: Richtlijn gebruik financiële informatie voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van bepaalde strafbare feiten (Kamerstuk 22 112, nr. 2588), Fiche: Richtlijn grensoverschrijdende omzetting, fusie en splitsing (Kamerstuk 22 112, nr. 2590), Fiche: Verordening Europese Verstrekkingen en Bewaringsbevelen voor e-evidence (Kamerstuk 22 112, nr. 2593) en Fiche: Richtlijn juridische vertegenwoordigers voor verzameling van bewijs in strafprocedures (Kamerstuk 22 112, nr. 2594).

De voorzitter van de commissie,
Van Meenen

De adjunct-griffier van de commissie,
Schoor

Inhoudsopgave	Blz.
I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties	2
1. Inleiding	2
2. Geannoteerde agenda van de informele JBZ-Raad van 12 en 13 juli 2018	3
3. Verslag JBZ-raad van 4 en 5 juni 2018	3
4. Herziening verordening over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven	4
5. Richtlijn representatieve acties voor de bescherming van de collectieve belangen van consumenten en intrekking van Richtlijn 2009/22/EC	5
6. Richtlijn digitalisering oprichting en inschrijving van kapitaalvennootschappen	5
7. Richtlijn gebruik financiële informatie voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van bepaalde strafbare feiten	6
8. Richtlijn grensoverschrijdende omzetting, fusie en splitsing	6
9. Verordening Europese Verstrekking- en Bewaringsbevelen voor e-evidence	6
10. Overig	8
10.1 PNR-richtlijn	8
10.2 Nederlandse kinderen in het IS-kalifaat	8
10.3 Richtlijn auteursrechten in de digitale eengemaakte markt	9
10.4 EU-rampenbestrijding	9
10.5 Europees arrestatiebevel	9
II. Reactie van de Minister van Justitie en Veiligheid	10

I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties

1. Inleiding

De leden van de VVD-fractie hebben nog enkele vragen over de geagendeerde stukken.

De leden van de CDA-fractie hebben nog enkele vragen over de geagendeerde stukken.

De leden van de D66-fractie hebben met interesse kennisgenomen van de geannoteerde agenda van de komende informele JBZ-raad en de overige geagendeerde stukken. Zij hebben naar aanleiding hiervan nog enkele vragen.

De leden van de GroenLinks-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de stukken ten behoeve van de informele JBZ-Raad d.d. 12 en 13 juli aanstaande te Innsbruck. De leden hebben nog enkele vragen ten aanzien van de voorstellen rond e-evidence.

De leden van de SP-fractie hebben nog enkele vragen over de geagendeerde stukken.

2. Geannoteerde agenda van de informele JBZ-Raad van 12 en 13 juli 2018

De leden van de D66-fractie kijken met zorg naar de ontwikkelingen op het gebied van de rechtsstaat in Polen. Hoewel dit een RAZ-aangelegenheid betreft, wordt terecht gesteld dat op JBZ-vlak desondanks speelt in hoeverre dergelijke antirechtsstatelijke ontwikkelingen in individuele lidstaten gevolgen hebben voor de praktische samenwerking op het gebied van justitie en veiligheid, als binnen de Europese Unie op voorhand niet kan worden aangenomen dat alle lidstaten dezelfde standaarden wat betreft de democratische rechtsstaat erop nahouden. Zeker aangezien de samenwerking op het gebied van justitie en veiligheid de afgelopen jaren is toegenomen. Graag ontvangen de voornoemde leden een reflectie van de Minister op deze ontwikkelingen. Welke consequenties ziet hij op een breder vlak voor de geïntensiverde – en noodzakelijke – samenwerking op het gebied van justitie en veiligheid binnen de EU? Kan de Minister daarbij tevens specifiek ingaan op de casus in Polen en de uitkomsten van eurocommissaris Timmermans tijdens zijn bezoek op 18 juni jl.? Heeft dit bezoek concrete resultaten opgeleverd? Zo ja, welke? Zijn er indicaties dat Polen bereid is stappen te zetten om de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht te waarborgen? De aan het woord zijnde leden hebben voorts begrepen dat recentelijk een hoorzitting met Polen heeft plaatsgevonden over de genoemde ontwikkelingen en dat de andere lidstaten Polen hierover konden bevragen. Welke vragen heeft Nederland tijdens de hoorzitting gesteld? Wat waren de antwoorden?

Kan de Minister toelichten hoe de artikel 7-procedure nu voortgezet wordt en welke gevolgen dit op de korte termijn zal hebben?

Kan de Minister ten slotte aangeven wat zijn reactie is op het rapport van het Europees Parlement om de artikel 7-procedure ook tegen Hongarije te starten?

De leden van de SP-fractie wensen een reactie op het bericht dat Brussel Polen in de houdgreep neemt met een extra «inbreukprocedure» (zie <https://www.nrc.nl/nieuws/2018/06/28/conflict-rechtsstaat-brussel-neemt-polen-met-extra-inbreukprocedure-in-houdgreep-a1608223>). Deelt de Minister de mening dat op JBZ-vlak de vraag speelt of in ieder geval zou moeten spelen wat de consequenties zijn voor de praktische samenwerking op het gebied van justitie en veiligheid als binnen de EU niet op voorhand kan worden aangenomen dat alle lidstaten voldoen aan de vereiste van rechtsstatelijkheid? Wat betekent dit voor de justitiële samenwerking met onder andere Polen? Brengen de recente ontwikkelingen hier nog verandering in (zie <https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-06/cp180095en.pdf>)? Is hierover sprake van overleg met de rechterlijke macht? Kan de Minister tot slot ook reageren op de punten in de brief van de Commissie Meijers over de uitholling van de rechtsstaat in een aantal lidstaten en de gevolgen die dit met zich meebrengt voor de rechtsbescherming van Europese burgers, alsmede de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken (zie https://www.commissie-meijers.nl/sites/all/files/cm1808_brief_over_de_jbz_raad_12-13_juli.pdf)?

3. Verslag JBZ-raad van 4 en 5 juni 2018

De leden van de D66-fractie zijn verheugd dat de notificatie van Nederland voor deelname aan het Europees Openbaar Ministerie (EOM) positief is ontvangen door zowel de Raad als de Commissie. Eurocommissaris Jourová stelde dat zij deze met grote urgentie zal behandelen. Kan de Minister aangeven of er enig zicht is op de duur van deze behandeling? Op welk moment acht de Minister het waarschijnlijk dat Nederland

volwaardig mee kan onderhandelen over de totstandkoming en invulling van het EOM? Ziet de Minister nog mogelijkheid om de zittingslocatie van het EOM naar Den Haag, de stad van vrede en recht waar ook Europol en Eurojust gezeteld zijn, te halen? Is hij bereid deze optie voor te leggen aan de andere lidstaten? Waarom wel of waarom niet?

Kan de Minister voorts toelichten op welke wijze nationale wetgeving aangepast dient te worden om in lijn gebracht te worden met de EOM-verordening? Op welke termijn verwacht de Minister dat deze wetsvoorstellen naar de Kamer zullen komen?

Voorts lezen de voornoemde leden over de uitgewisselde standpunten over slachtoffers van terrorisme. Zij onderschrijven het grote belang van solidariteit met en ondersteuning van slachtoffers van terrorisme. Wel zijn zij benieuwd of de Minister zijn visie op de toegevoegde waarde van een nog op te richten EU-coördinatiecentrum voor slachtoffers van terrorisme kan toelichten? Waarom kunnen dergelijke slachtoffers niet door de lidstaat van de slachtoffers zelf of in de lidstaat waar een terroristische daad plaatsvindt, opgevangen en ondersteund worden? Wat worden het doel en de praktische taken van een dergelijk Europees coördinatiecentrum?

Ten slotte zijn de aan het woord zijnde leden positief over het feit dat Nederland per 2020 aanjager wordt voor het EMPACT-project aangaande criminele geldstromen, witwassen en ontneming. Kan de Minister toelichten wat dit project precies inhoudt en wat de doelstelling van Nederland zullen zijn als aanjager van dit project? Voor welke termijn heeft Nederland deze rol?

De leden van de SP-fractie vragen wat er wordt bedoeld als wordt gesteld dat de Raad vindt dat in het kader van de harmonisatie van het contractenrecht het huidige niveau van consumentenbescherming zoveel mogelijk intact moet blijven? Wordt er ook genoeg genomen met een niveau dat daar iets onder zit of is het huidige niveau een duidelijke ondergrens?

Voornoemde leden lezen dat er een wijziging van de OLAF-verordening is gepresenteerd. Wat zijn de belangrijkste wijzigingen? Welke punten uit de evaluatie zijn hierin verwerkt en welke niet (zie https://www.eumonitor.nl/9353000/1/j4nvhdscs8bljza_j9vvik7m1c3gyxp/vki4qm9kfez1)? Hoe ziet men de samenwerking tussen OLAF (Europees Bureau voor fraudebestrijding) en EOM voor zich?

Deze leden delen de zorgen van de lidstaten over onder andere de wijze waarop Facebook verantwoording aflegt over de uitvoering van de regels omtrent gegevensbescherming. Er wordt daarbij terecht gewezen op de nationale privacytoezichthouders. Wat heeft de Autoriteit Persoonsgegevens op dit vlak bereikt? Wordt er door deze toezichthouders op internationaal vlak samengewerkt? Zo ja, op welke manier? Zo nee, waarom niet? Wat is de rol van de Europese privacytoezichthouder op dit punt? Wordt er kortom ook vanuit de EU een vuist gemaakt richting Facebook waar het gaat over de bescherming van persoonsgegevens van EU-burgers? Hoe wordt de druk vanuit de EU opgevoerd richting Facebook?

4. Herziening verordening over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven

De leden van de D66-fractie hebben met interesse kennisgenomen van de aanscherping van de richtlijn precursoren voor explosieven. In de eerder gepubliceerde briefing over deze herziening lezen zij dat hiertoe in 2018 een externe studie is uitgevoerd (te weten: Study on combatting the threat posed by explosives precursors: evaluation of the existing policy and legislative framework and preparation of an impact assessment of the possible options for a future EU initiative, by Ernst & Young, the Centre for

International Legal Cooperation, and RAND Europe, 2018). Kan de Minister deze studie aan de Kamer doen toekomen? Op welke termijn verwacht hij dat de implementatiewetgeving van deze verordening naar de Kamer wordt gezonden?

5. Richtlijn representatieve acties voor de bescherming van de collectieve belangen van consumenten en intrekking van Richtlijn 2009/22/EC

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorstel voor een richtlijn representatieve acties voor de bescherming van de collectieve belangen van consumenten. Deze leden vragen of, en zo ja op welke punten, er strijdigheid is tussen de richtlijn en het wetsvoorstel Wijziging van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering teneinde de afwikkeling van massaschade in een collectieve actie mogelijk te maken (voorstel Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie, Kamerstuk 34 608, nr. 2). Voor zover de voorgestelde procedures elkaar uitsluiten vragen de voornoemde leden of aanpassing van de «scope rule» uit het wetsvoorstel wenselijk is.

De leden van de SP-fractie delen de mening van de Minister dat de richtlijn representatieve acties voor de bescherming van de collectieve belangen van consumenten verenigbaar moet zijn met het voorstel Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie. Betekent dit echter dat de (concept)richtlijn zoals deze er nu ligt niet verenigbaar is? Hoe haalbaar is het om de richtlijn in overeenstemming te laten zijn met het wetsvoorstel?

6. Richtlijn digitalisering oprichting en inschrijving van kapitaalvennootschappen

De leden van de VVD-fractie vragen of het wenselijk is dat rechtspersoonlijkheid gecreëerd kan worden zonder tussenkomst van een notaris. Deelt de Minister het uitgangspunt dat de tussenkomst van een notaris een groot deel van de in het fiche genoemde zorgen, zoals fraude, wegnemen?

De leden van de CDA-fractie delen het standpunt van de Minister dat het voorstel voor richtlijn digitalisering oprichting en inschrijving van kapitaalvennootschappen nog flinke haken en ogen bevat. Voor deze leden is de controle van de identiteit van de oprichter van een kapitaalvennootschap van groot belang. Kan de Minister toelichten hoe, in het algemeen, oprichting gaat in de lidstaten die online oprichting en inschrijving faciliteren? Zijn er lidstaten die online oprichting en inschrijving faciliteren, maar ook nog een notariële akte als voorwaarde voor oprichting vereisen?

Voornoemde leden lezen in het BNC-fiche dat online oprichting en inschrijving van vennootschappen voor ondernemers een aantrekkelijke manier is om een vennootschap te starten, met name voor starten van vennootschappen in een andere lidstaat. Het voorstel reduceert kosten en vermindert de lasten. Kan de Minister aangeven waar dit op gebaseerd is? Het registratieproces is in Nederland voor een deel al online en deze leden lezen dat zeventien andere lidstaten online oprichting en inschrijving faciliteren? Waar zit de winst?

De voornoemde leden vragen waarom digitaal inschrijven een vereiste is voor het verbeteren van de ontsluiting van bestuursverboden? Ziet de Minister mogelijkheden om vooral in te zetten op een verbeterde informatie-uitwisseling met andere lidstaten op dit gebied zonder dat daarvoor de mogelijkheid tot digitale inschrijving van kapitaalvennootschappen is vereist?

Daarnaast vragen de leden of de Minister inzichtelijk kan maken welke lidstaten geen profijtbeginsel kennen ten aanzien van het handelsregister. Ook vragen zij of de Minister kan duiden waarom er wordt gepleit voor gratis toegang tot dit «Europese handelsregister». Is dit vereist in het kader van een gemeenschappelijke markt?

Tot slot vragen de aan het woord zijnde leden of de Minister kan aangeven hoe de verdere planning ten aanzien van dit richtlijnvoorstel eruit zal zien. Is bekend of de nieuwe voorzitter Oostenrijk voortvarend aan de slag wil gaan met dit voorstel?

7. Richtlijn gebruik financiële informatie voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van bepaalde strafbare feiten

De leden van de SP-fractie lezen dat richtlijn gebruik financiële informatie voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van bepaalde strafbare feiten is bedoeld om het financieel rechercheren in de lidstaten en de samenwerking daarbij tussen de lidstaten te versterken. De financiële inlichtingen eenheid (FIU) speelt daarbij een zeer belangrijke rol. Wat de betekenis van deze richtlijn voor de administratieve lasten van de FIU? Welke invloed heeft het op de werkdruk? Is het nodig om het te versterken door middel van bijvoorbeeld uitbreiding van de capaciteit?

8. Richtlijn grensoverschrijdende omzetting, fusie en splitsing

De leden van de VVD-fractie vragen of er rechtsmiddelen ingesteld kunnen worden tegen het attest en de misbruiktoets. Zo ja, voor wie staan de rechtsmiddelen open?

Daarnaast vragen eerdergenoemde leden of de fiscale toets thuishoort binnen het systeem van omzetting, fusie en splitsing. Welke motivering heeft de Commissie aangedragen om de misbruiktoets binnen dit systeem op te nemen?

De leden van de SP-fractie vinden het belangrijk om te lezen dat schuldeisers van een vennootschap bescherming wordt geboden in het geval van eventuele benadeling door een grensoverschrijdende omzetting. Ook de Minister vindt dit van belang, zo lezen zij. Echter, deze bescherming is niet altijd een verplichting voor de lidstaten. Hebben de leden dit zo goed begrepen? Er wordt bijvoorbeeld gesproken over «de optie» dat de vennootschap in het omzettingsvoorstel verklaart dat de vennootschap na de grensoverschrijdende omzetting haar verplichtingen zal blijven nakomen. Waarom is dat geen verplichting?

De aan het woord zijnde leden constateren voorts dat de Minister het liefst geen antimisbruiktoets opneemt, omdat deze de werking van de interne markt zou kunnen beperken. Op welke manier wil de Minister dan misbruik voorkomen? Of is er een anti-misbruiktoets te bedenken die wel recht doet aan de interne markt? Hoe zou de Minister invulling willen geven aan een dergelijke toets?

9. Verordening Europese Verstrekings- en Bewaringsbevelen voor e-evidence

De leden van de VVD-fractie vragen een schets van het politieke speelveld als het gaat om de Nederlandse inzet inzake de bovengenoemde verordening. Wordt de inzet van Nederland gedeeld door andere lidstaten?

Deze leden vragen waarom er een nieuwe strategie wordt uitgerold. Welke voordelen en/of nadelen zijn daarbij voor Nederland? In hoeverre strekt dit voorstel zich uit tot rechtsgebieden die nationaal zijn?

De leden van de CDA-fractie lezen in het verslag van de JBZ-raad van 4 en 5 juni 2018 dat wat Nederland betreft er rekening gehouden moet worden met het MKB voor wat betreft de administratieve lasten. Daarbij hebben lidstaten tijdens de ambtelijke onderhandelingen vragen gesteld of internetproviders voldoende in staat zijn om een afweging te maken over de vraag of het verstrekken van data aan een andere lidstaat in strijd is met het Handvest van de Grondrechten van de EU. Kan de Minister aangeven hoe hij dit ziet, zo vragen deze leden? In hoeverre kan het beleggen van deze verantwoordelijkheid bij internetproviders leiden tot zwaardere administratieve lasten?

Ook constateren de voornoemde leden dat er veel wordt gesproken over de reikwijdte van de verordening. Hierbij gaat het dan met name om de vraag hoe ver de toegang tot de gegevens zal reiken onder deze verordening en of dit moet worden uitgebreid naar directe toegang en/of real time interceptie. Nederland heeft begrip getoond om de uitbreidingen niet op te nemen in het huidige voorstel. Voornoemde leden vragen de Minister of een dergelijke uitbreiding in de toekomst wel tot de mogelijkheden behoort.

Een andere reikwijdte van het voorstel, waar minder over gesproken is, is de gronden waarop een Europees verstrekings- of bewaringsbevel mag worden uitgevaardigd. In het algemeen overleg over de JBZ-raad van 4 en 5 juni 2018 vroegen de aan het woord zijnde leden al aandacht hiervoor, omdat vermeden dient te worden dat voor simpele vergrijpen als het stelen van een geit dergelijke Europese vordering kan worden uitgevaardigd. Het standpunt ten aanzien hiervan moet nog worden bepaald door de Minister zo lezen de leden. Kan hij in ieder geval aangeven dat de proportionaliteitstoets een vereiste is voor de Nederlandse regering? Waarom is er gekozen voor delicten met een strafbedreiging van drie jaar in het huidige voorstel? In hoeverre kan dit een discussiepunt worden in de verdere onderhandelingen? Tot slot vragen voornoemde leden of andere lidstaten op dit punt al opmerkingen hebben gemaakt.

De leden van de GroenLinks-fractie vragen de Minister op welke termijn besluitvorming wordt voorzien. Is de Minister bereid om de Kamer(s) periodiek te informeren over de precieze voortgang? Is de Minister bereid om niet in te stemmen met voorstellen dan nadat de Kamer(s) hierover expliciet met de Minister van gedachten hebben gewisseld? Zo nee, waarom niet?

Voornoemde leden merken op dat het aantal verzoeken om justitiële samenwerking sterk is toegenomen. Als gevolg hiervan duurt het verkrijgen van elektronisch bewijsmateriaal door middel van justitiële samenwerking vaak erg lang. De voorstellen rond e-evidence dienen mede om de samenwerking te vergemakkelijken en de termijnen te verkorten. Op welke andere manier kan dit specifieke doel ook worden behaald, en op welke wijze wordt daar (ook) op ingezet?

De leden van de GroenLinks-fractie begrijpen uit de toelichting dat uitvaardiging van een Europees verstrekingsbevel mogelijk is in de gevallen waarin sprake is van misdrijven waarop een gevangenisstraf van drie jaar of meer is gesteld. De leden vragen of het maximum van drie jaar uitsluitend door nationale wetgeving wordt bepaald. Zo is de maximale gevangenisstraf voor drugsbezit in bijvoorbeeld Polen vastgesteld op drie jaar. Betekent dit dat het Europees verstrekingsbevel ook van toepassing is op elektronisch bewijsmateriaal dat inzicht geeft in het al dan niet bezitten van drugs in Polen? Is de reikwijdte zo niet heel breed, met een risico op (te) grootschalig gebruik van bewarings- en verstrekingsbevelen?

Deze leden vragen daarnaast of de huidige voorstellen niet al te zeer het gevaar in zich bergen dat dienstverleners de rol van politie en justitie toebedeeld krijgen. Als de leden het goed begrijpen komt in het huidige voorstel de dienstverlener de bevoegdheid toe om de rechtsgeldigheid

van een verzoek te beoordelen, en bijvoorbeeld uitvoering van een verstrekingsbevel achterwege te laten indien met de uitvoering ervan het Handvest van de Grondrechten van de EU manifest wordt geschonden. Deelt de Minister de mening van de voornoemde leden dat deze bevoegdheid van dienstaanbieders ertoe kan leiden dat het toezicht op de toepassing van dergelijke bevelen en de naleving van EU-grondrechten wordt verzwakt? Deelt de Minister de mening van voornoemde leden dat niet dienstaanbieders, maar de juridische autoriteiten van de desbetreffende lidstaat uitgevaardigde bewarings- en verstrekingsbevelen op de merites moet kunnen beoordelen? Zo nee, waarom niet? Welke randvoorwaarden wil de Minister stellen om te voorkomen dat burgerrechten in de knel komen?

De leden van GroenLinks vragen verder of het mogelijk is dat derde landen direct bewijs bij Europese internetproviders opvragen? Worden dan aanvullende waarborgen gevraagd?

Wat is het kabinetsstandpunt inzake real time interceptie en directe toegang tot data zonder tussenkomst van dienstaanbieders? Welke experts worden bevestigd om te onderzoeken of uitbreiding van de reikwijdte van de voorgestelde e-evidenceverordening nodig is? Worden ook vertegenwoordigers van mensenrechtenorganisaties bij de genoemde expertdiscussies betrokken?

De leden van de SP-fractie constateren dat Nederland tegen zowel directe toegang tot elektronisch bewijs als real time interceptie is. Kan daar over worden uitgeweid? Hoe principieel staat Nederland daarin en wat is een goed en rechtvaardig alternatief? Hoe ziet de Minister de rol van de service providers en de invulling daarvan voor zich?

10. Overig

10.1 PNR-richtlijn

De leden van de VVD-fractie vragen of de Minister kan aangeven welke lidstaten de Richtlijn (EU) 2016/681 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 over het gebruik van persoonsgegevens voor passagiers (PNR-gegevens) voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en ernstige criminaliteit hebben geïmplementeerd in hun nationale wetgeving.

10.2 Nederlandse kinderen in het IS-kalifaat

De leden van de D66-fractie maken zich ernstig zorgen om de gezondheidssituatie van Nederlandse kinderen in IS-gebied, onder andere naar aanleiding van een recent artikel in Trouw («Jihad-kinderen ziek en ondervoed», 30 juni 2018). Zij begrijpen uit de eerdere brief van de Minister aan de Kamer (Kamerstuk 29 754, nr. 461) dat de Minister niet actief inzet op het terughalen van minderjarige kinderen uit de kampen in Syrië. Ook lezen zij dat de Minister onder de lidstaten pleit voor een afgestemde internationale benadering. Naar aanleiding hiervan hebben de aan het woord zijnde leden de volgende vragen:

Kan de Minister aangeven hoeveel Nederlandse minderjarige kinderen zich precies in Syrië en Irak bevinden? Welke informatie heeft de Minister over de gezondheidssituatie van deze Nederlandse minderjarige kinderen? Klopt het dat zij zich in levensbedreigende situaties bevinden? Waar bevinden de Nederlandse minderjarige kinderen in Irak zich precies? Klopt het dat Nederlandse minderjarige kinderen zich bevinden in gebieden die momenteel niet als strijdgebied worden gekenmerkt?

Waar bevinden de Nederlandse minderjarige kinderen in Syrië zich precies? Hoe ver bevinden zij zich van de grens met Turkije, Irak, Libanon en/of Jordanië?

Hoeveel Nederlandse minderjarige kinderen in Syrië en/of Irak ontvangen consulaire bijstand? Ontvangen zij bezoek van personen in dienst van de Nederlandse overheid (ongeacht welk ministerie of overheidsinstantie)? Ontvangen zij op andere wijze consulaire bijstand van personen in dienst van de Nederlandse overheid (ongeacht welk ministerie of overheidsinstantie)?

Welke andere Europese lidstaten hebben eerder al minderjarige kinderen uit Syrië en/of Irak gehaald? Wat is het beleid van deze specifieke lidstaten afzonderlijk met betrekking tot het terughalen van minderjarige kinderen uit Syrië en Irak?

Klopt het dat in Nederland voor alle Nederlandse minderjarige kinderen afzonderlijk een terugkeerplan is opgesteld?

Klopt het dat het Nederlandse Openbaar Ministerie voor iedere Nederlandse uitreiziger justitiële documentatie opbouwt om na terugkeer in Nederland zo snel mogelijk tot strafvervolgning overgegaan kan worden?

10.3 Richtlijn auteursrechten in de digitale eengemaakte markt

De leden van de D66-fractie maken zich grote zorgen over de richtlijn auteursrechten in de digitale eengemaakte markt, ook wel het «upload-filter» genoemd. Kan de Minister het standpunt van Nederland over deze richtlijn uiteenzetten? Klopt het dat Nederland tegen het in COREPER vastgestelde onderhandelingsmandaat heeft gestemd? Kan de Minister de tijdlijn voor de behandeling van deze richtlijn uiteenzetten en een inschatting maken van de verhoudingen in de Raad over het voorstel?

10.4 EU-rampenbestrijding

Tijdens het algemeen overleg over de JBZ-raad van 4 en 5 juni 2018 heeft de Minister aangegeven dat er geen ontwikkelingen waren met betrekking tot de EU-rampenbestrijding. De meningen over de financiering lopen immers zeer uiteen. Kan dat wat meer worden toegelicht? Is er alleen een verschil van mening over de financiering of zijn er meerdere geschilpunten? Hoe waarschijnlijk is het dat de EU een eigen «rampenbestrijdingsteam» tot de beschikking krijgt?

10.5 Europees arrestatiebevel

De leden van de SP-fractie zijn benieuwd hoe in Nederland uitvoering wordt gegeven aan het arrest van het Hof van Justitie van 5 april 2016, gevoegde zaken C-404/15 en C-659/15 PPU, over de zaak Arayosi en Caldararu, met name waar het gaat om landen zoals Polen. In dit arrest is geoordeeld dat de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (EAB) moet worden uitgesteld wanneer de uitvoerende rechterlijke autoriteit vaststelt dat er voor de persoon tegen wie dat bevel is uitgevaardigd een reëel risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van het Handvest van de grondrechten van de EU. Zijn er zaken bekend waarbij een EAB is geweigerd en wat daar de reden van was?

Kan de Minister tot slot reageren op de rapporten van Fair Trials en Human Rights Monitoring Institute over de uitvoering van het EAB (zie Fair Trials, «Beyond Surrender. Putting human rights at the heart of the European Arrest Warrant.»

En: Human Rights Monitoring Institute, «Beyond Surrender: the practice of the European Arrest Warrant in Lithuania», 2018)? Met name waar het gaat over «its disproportionate use, the over-use of pre-trial detention, and extraditions of persons into prison conditions violating the right to

be free from ill-treatment»? Is de Minister bereid om deze conclusies onder de aandacht te breng bij de JBZ-raad en anders in ieder geval bij de Minister van Buitenlandse Zaken en de reacties terug te koppelen?

II. Reactie van de Minister van Justitie en Veiligheid